

MELDURIN

Tey vilja bara vera normal

Børn, ið hava mist eitt systkin ella foreldur, kenna seg ofta einsamøll og annarleiðis enn øll hini. – Við at hitta onnur børn, sum eru í somu støðu sum tey sjálv, kenna tey seg meira normal, og tað er tað, tey so brennandi ynskja. Tað siga tær báðar Anna S. Dalsgaard og Jóngerð Poulsen, sum í 10 ár hava hjálpt børnum, ið hava mist

Rannvá G. Fossaberg

Umleið fjúrtanda hvønn dag hittast nøkur føroysk børn í bólkum, har tey saman við einum vaksnum persóni prátta saman. Børnini, ið eru við í hesum bólkunum, koma úr øllum Føroyum, eru úr ymsum árgangum, og hava ikki øll eins áhugamál. Men tey hava eitt í felag. Tey hava mist eitt systkin ella foreldur.

– Tá tey sita í bólkum saman við øðrum børnum, sum eisini hava mist, síggja tey, at tey ikki eru tey einastu, sum hava upplivað at missa ein persón, sum stendur teimum nær. Her kunnu tey speglast í hvørjum øðrum og hjálpast at við at takla sorgina, sigur Anna S. Dalsgaard, sum saman við Jóngerð Poulsen fyrri tiggju árum síðani stovnaði Beran, ið bjóðar sjálvhjálparbólkar til børn, ið hava mist.

At bólkarnir hjálpa børnunum ígjøgnum eina svára tíð, er eingin ivi um.

– Tað er ilt hjá okkum at vurdura, júst hvørja ávirkan prátini í bólkinum hava, men eg haldi, at ein mamma segði tað nokkso væl, eftir at dóttir hennara hevði verið partur

av einum bólki í Beranum. Hon segði seg hava fingið eina nýggja gentu aftur, sigur Jóngerð Poulsen.

Máttu gera okkurt

Tað byrjaði alt fyrri tiggju árum síðani í Eysturskúlanum í Havn. Anna S. Dalsgaard arbeiddi í skúlanum sum lærari, og Jóngerð Poulsen

ynskti eg, at eg hevði onkran at vísa teimum til, greiðir Anna S. Dalsgaard frá.

Eitt skifti vóru tað bráðliga nøkur børn sum um somu tíð vaktu serligan ans.

– Tað var tað eina tíðarskeiðið, at fleiri børn í skúlanum mistu onkran, ið stóð teimum nær. Sjálv var eg lærari hjá tveimum gentum, ið

❖❖ **Tað er fantastiskt at síggja, hvussu børnini takla sorgina og megna at koma víðari. Tað er nakað, vit øll kunnu læra av**

var heilsufrøðingur. Hvønn dag vóru tær á hvør sín hátt í sambandi við nógv børn, og báðar høvdu tær eina kenslu av, at tað ikki vóru stundir til øll børnini.

– Gerandisdagurin er jú hektiskur í einum skúla, og alt ov ofta fór eg heim við eini kenslu, har eg var órólig um okkurt barn, tí sum lærari sær mann, tá okkurt álvarsamt bilar einum barni. Tá

høvdu mist, og eg kendi tað veruliga sum at tær høvdu tørv á at prátta, men tíðin var bara ikki altíð til tað, fortelur Anna S. Dalsgaard.

Somu kenslu hevði Jóngerð Poulsen, sum var heilsufrøðingur í Eysturskúlanum tá.

– Sum heilsufrøðingur tosar tú við hvørt barnið einaferð um árið. Tað er ikki nógv, um barnið stríðist við

okkurt, og harafturat føldi eg tað, sum eg ikki veruliga fekk fatur á teimum børnunum, ið høvdu mist. Initiativ við til eitt slíkt prát skal koma frá børnunum, og tað er ikki altíð, at barnið hevur hug til eitt álvarsamt prát, hesa einu ferðina, tað er til heilsufrøðing, greiðir Jóngerð Poulsen frá.

Hesar upplivingar frá gerandisdegnum og ein grein í eini avís gjørdur, at tær saman avgjørdur at stovna Beran.

– Tað var ein grein, ið líkasum var seinasta skumpi. Í greinini greiddu tvær gentur, ið høvdu mist, frá, hvussu tær høvdu tørv á at tosa við onkran, og tá vildu vit gera okkurt fyrri hesi børnini, sigur Anna S. Dalsgaard.

Deyðin er ikki tabu

Síðani teir fyrstu bólkarnir byrjaðu fyrri tiggju árum síðani, hava útvíð 500 børn verið við í einum sjálvhjálparbólki hjá Beranum. Hóast nógv er broytt hetta tíðarskeiðið, er mátin, ið børn handfara sorg, ikki broyttur stórvegis, halda stovnararnir av Beranum.

– Tørvurin hjá børnum, ið hava mist ein av sínum nærmastu, er framvegis tann

Hvat er Berin?

Endamál Berans er, at geva børnum og ungum, ið hava mist foreldur og ella systkin við deyða, eitt forum, har tey kunnu møtast og prátta við javnlík.

Sjálvhjálparbólkarir skulu virka fyrri, at børnini og tey ungu, sum frálíður, gerast betur før fyrri at handfara sorgina yvir mista foreldrið/systkini. Á tann hátt hava

tey stórra møguleika fyrri aftur at fáa eitt gott og innihaldsrikt lív, har tey kunnu mennast og liva við missinum.

Børnini og tey ungu møtast til regluligar fundir, har tey mæta sínum javnlíkum. Við serkønari hjálp og vegleiðing, prátta tey saman um felags upplivingar, kenslur og tankar.

Tá nýggjur bólkur byrjar, hava

vit eina samrøðu, har foreldur/avvarandi er við (um barnið ella tann ungi er yngri enn 18 ár).

Bólkafundir eru aðru hvørja viku í tveir tímar, vanligi ml. kl. 16 - 18.

Til fundirnar eru børn ella ung í sama aldursbólki saman við tveimum bólkaleiðarum, ið stuðla og leggja lag á.

Ymiskt er hvussu nógvir fundir

luttakarnir ynskja at vera við til, men eitt vegleiðandi tal er uml. 10 ferðir.

Tá ein luttakari er liðugur at ganga í bólki, enda vit við einari evaluerings samtal, har tikið verður samanum.

*les meira á
heimasíðuni berin.fo*

